

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

SALGIN HASTALIK ETRAFINDA GEÇEN RAMAZAN, İBADETLER VE BAYRAM...

Sevgili kardeşlerim!

Bütün dünyanın bir musibet olarak salgın hastalıklarla uğraştığı bugünlerde, dünyanın her yerinde endişe ve panik havasının hüküm sürdüğü günler yaşanmaktadır.

Muhakkak ki bizler yaşadığımız bu dünyada karşılaştığımız olaylar ile imtihan oluyoruz. Yeter ki bizler imtihanın ve ne için yaratıldığımızın farkında olalım. Amellerimizi emredilene uygun bir şekilde işleyelim.

Bu konuda Allah azze ve celle şöyle buyurmaktadır:

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۗ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

“İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize yalvarır. Sonra, kendisine tarafımızdan bir nimet verdiğimiz vakit, “Bu bana ancak bilgidimden dolayı verilmiştir” der. Hayır o, bir imtihandır, fakat çokları bilmezler.” (Zümer, 49. ayet)

Öyle ki herkesin birbirinden kaçır olduğu, sosyal mesafe ve izolasyon gibi korunma tedbirlerini de bahane ederek insanların kendini diğerlerinden soyutladığı günler...

Elbette bunlar olabildiğince uymamız gereken, bizimde tavsiye edeceğimiz, hatta uygulanması için çaba sarf edeceğimiz, salgın hastalıklara karşı uygulanması gereken korunma tedbirleridir.

Bir hadisi şerif’te şöyle buyuruluyor;

Abdurrahman b. Avf ve Usâme b. Zeyd’den radiyallahu anhuma rivayet edildiğine göre, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Bir yerde veba salgını çıktığını işittiğinizde, oraya gitmeyiniz. Eğer bu salgın sizin bulunduğunuz yerde olmuşsa ondan kaçmak içinde oradan çıkmayınız!” (Buhârî, Tıb, 30; Müslim, Selâm, 98,100)

Başka bir hadisi şerif'te de;

Ebû Hureyre'den radiyallahu anh rivayet edildiğine göre

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“(Bulaşıcı) hastalığı olan, sağlıklı olanın yanına yaklaşmayın.” (Buhari, Tıp, 53; Müslim, Selam, 104)

Bütün bunlarla birlikte bizlerin birbirimize karşı sorumluluklarımız ve yaşadığımız toplum için de görevlerimiz vardır. Bunlardan en önemlisi insanlara iyiliği emretmek, tavsiye etmek ve kötülüğü onlardan gidermek (emri bil maruf ve nehyi anil münker) görevini ifa etmek.

Ayeti kerimede Allah azze ve celle şöyle buyuruyor.

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

“Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.” (Âl-i İmran, 104. ayet)

Başka bir ayeti kerime de Allah azze ve celle şöyle buyuruyor.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾

“Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah’a inanırsınız: Ehl-i kitap da inansaydı, elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu. (Gerçi) içlerinde iman edenler var; (fakat) çoğu yoldan çıkmışlardır.” (Âl-i İmran, 110. ayet)

Bizler yukarıdaki iki ayette de belirtildiği gibi insanları hayra davet eden, iyiliği emredip kötülükten nehyeden o seçilmiş ümmet, hayırlı ümmet diye Allah azze ve celle'nin tasvir etmiş olduğu kişiler olmak zorundayız. Bunu bir sorumluluk olarak addedip tebliğ ve davet görevimizi yaşadığımız toplum içerisinde en iyi şekilde icra etmekle yükümlüüz.

Bu konuyla alakalı Nebevi hayat yayınlarından çıkan Davet ve Davetçinin İlkeleri isimli kitapta verilen bir örneği sizinle paylaşmak isterim.

Doktor Abdul Vedud Şelbi “fi Mahkemeti’t tarih” adlı eserde şöyle diyor: Madrid’de “misyonerlerin eğitilmiş olduğu merkezlerden birine gittiğimde”, gerçekten çok şaşır-mış olduğumu hatırlıyorum. Binanın geniş avlusuna büyük bir levha koymuşlar, üze-rine de şunları yazmıştır:

“Genç misyoner!

Biz sana şöhretli bir vazife verip işe, güzel bir eve, yumuşak bir yatak ve zenginliğe davet etmiyoruz. Misyonerlik işinde yorgunluk ve hastalıktan başka bir şey bulama-yacağını söyleyerek seni uyarıyoruz. Sana bütün takdim edeceğimiz şey; ilim, ekmek, sert bir yatak ve mütevazî bir barakadan başka bir şey değildir. Bütün mükafatını, ölüm sana eriştiği zaman Allah katında bulacaksın. Mesih’in yolunda olduğun müd-detçe, mutlulardan olacaksın!”

Bütün bu sözler, batıl üzerinde olan ve yaptıkları iş ne kadar çok olursa olsun, ateşten başka bir yere varamayacakları kesin olanlara söylenmektedir.

Evet davet eri olan kardeşim! Karşı mahallenin insanları (Misyonerler) batıl olan da-valarını yayma noktasındaki istek ve azimleri bizi şaşırtıyor. Bununla birlikte bizlerin neler yapmamız ve ne kadar gayretle hareket etmemiz gerektiğini daha iyi anlayabi-liyoruz.

Yine aynı kitapta Üstad Mustafa Meşhur’un şu sözlerine de bir bakalım:

“Kardeşlerim!

Dava yolunda sebat etmemiz için, yolun üzerine sağlam bir şekilde basmış olduğumuz ayaklarımızın kaymasına müsaade etmeyelim. Daimî bir şekilde yolun üzerinde kala-lım. Her zaman ve her yerde, her çeşit şartlar altında, içimizden biri dünyanın en ücra köşesinde veya en karanlık zindanlarında olsa bile Allah’ın bizimle beraber olduğunu devamlı hissederek yürümemize devam edelim... Yürümekten bıkmayalım... Allahu Teâlâ, bize olan merhametinden dolayı, bizi amellerimize ve niyetlerimize göre hesaba çekecektir. Sonuçlara göre değil!”

Buradan şunu görüyoruz ki zorlu zamanlarda Müslümanlar da her şeye rağmen gev-şeyebiliyor ve sıkıntıların altında ezilebiliyor. Ama şunu bilelim ki davet çalışmaları da dahil olmak üzere bizim bu toplum içerisinde yüklememiz gereken birçok işimiz var.

Kardeşlerim bir diğer görevimizde yardımlaşma olacaktır. Müslüman içinde yaşadığı toplumdan ve çevresinden daima haberdar olmalıdır. Bu noktada onların zayıf düş-tüğünü gördüğünde gücü nispetinde onlara elini uzatmalı, yardım etmelidir. Sürekli çevresini gözlemlemeli, iyi bir davetçi olduğu gibi aynı zamanda bir yardım gönüllüsü de olabilmelidir.

Hadisi Şerif'te şöyle buyuruluyor:

Ebû Hureyre'den radiyallahu anh rivayet edildiğine göre Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Kim bir müminin dünyalık bir sıkıntısını giderirse, Allah da onun kıyamet günü sıkıntılarında birini giderir..." (Müslim, Zikir 38)

Evet görüyoruz ki Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem bizlere etrafımızdaki Müslümanlar ile ilgili olmayı ve onlara yardım etmeyi, varsa sıkıntılarını gidermeyi emrediyor.

Yine başka bir hadisi şerif'te İbni Ömer'den radiyallahu anh rivayet edildiğine göre Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Yalnız şu iki kişiye gıpta edilmelidir:

Biri, Allah'ın kendisine verdiği Kur'an ile gece gündüz meşgul olan kimse, diğeri, Allah'ın kendisine verdiği malı gece gündüz harcayan kimse." (Buhârî, Temennî 5, Tevhîd 45; Müslim, Müsâfirîn 266, 267.)

Allah bizleri o kimselerden kılsın. Dininin hizmetkarlarından ve sadece Allah'ın dini yüce olsun diye uğraşan kullarından eylesin.

Bizler içinde Kuran'ın indiği ve hayırlarla dolu Ramazan ayına buruk bir sevinçle kavuştuk. Allah'a sonsuz hamd olsun bizi rahmetinin ve merhametinin bollaştığı, bağışlamasının sınırlarının genişlediği Ramazan ayı günlerine ulaştırdı.

Mevcut olan salgından dolayı Mescitler, Vakıf, dernek vb. bütün kurumlar kapalı. Müslümanların birlikte yapacağı sohbetler, birlikte kılacağımız namazlar ve yapacağımız programlar tamamen iptal edilmiş durumdadır. Bu ayda bizi diri tutacak olan ancak sosyal medya üzerinden yapılan sohbetlere katılımımız ve asıl olan ferdi olarak yapmış olduğumuz okumalarımız, ibadetlerimizdir.

Sürekli dilimiz Zikrullah ile meşgul olmalı, gündüzümüz sıyamlı (oruçlu) gecemiz kıyamlı (teravîh ve gece namazı) ve okuyabildiğimiz kadar (mümkünse günlük bir cüz) kuran okumaya gayret etmeliyiz.

Ramazan ayına has olan oruç ibadetine, sonunda bağışlanacağımıza inanarak ve değerini bilerek sarılmamız gerekmektedir.

Daha önceden okumuş olduğum ve bir slogan gibi olan aşağıdaki söz çok hoşuma gitmiştir;

"NE MUTLU DÜNYASI RAMAZAN, AHİRETİ BAYRAM OLANLARA!"

Ebu Hureyre'den radiyallahu anh rivayet edildiğine göre Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Her şeyin bir zekâtı vardır. Bedenin zekâtı da oruçtur. Oruç sabrın yarısıdır." (İbn Mâce, Sıyâm, 44)

Her ne kadar açlık olarak değerlendirilmiş olsa da bu sadece nefsimizi, bedenimizi aç bırakmak değil, her açıdan sabır nimeti ile donanmak ve nefsimize ve bedenimizi oruç tutturduğumuz gibi dilimize de sahip olmamızı gerektiren bir ibadettir.

Konu ile ilgili aşağıdaki Hadisi Şerif'te:

Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdular ki:

"Kim Allahu Teâlâ yolunda bir gün oruç tutsa, Allah onunla ateş arasına, genişliği sema ile arz arasını tutan bir hendek kılar." (Tirmizi)

Hadisi şerif oruç ibadetinin önemi ve oruç tutanın mükafatını bildiriyor. Ateşten sakınmak için ihlas ve samimiyet ile oruç ibadetine sarılmamızın sebebi açıkça beyan ediliyor.

Başka bir hadisi şerif'te de;

Ebû Hureyre'den radiyallahu anh rivayet edildiğine göre

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Kim, faziletine inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır." (Buhari, Müslim)

Bir Müslümanın günahlarının bağışlanması gibi bir isteğinden daha değerli isteyeceği başka bir şey var mı? O halde Ramazan ayını en iyi şekilde oruç ve diğer ibadetler ile geçirmeli, Allah azze ve celle'den bağışlanmasını dilemelidir.

Ey Âlemlerin Rabbi!

Sonsuz lütuf sahibi olan Allah'ım!

Bizleri Mübarek Ramazan Ayı'nın kıymetini bilenlerden kıl.

Bu ayda Senin rızanı kazanmayı umarak oruç, teravih, gece namazı, sadaka ve zekatla, takvaya ulaşan kullarından eyle bizleri.

Âmin Allah'ım.

Seyfullah Zafer DİKMEN

